

Rozhodnutie

Najvyšší súd Slovenskej republiky – disciplinárny odvolací súd v disciplinárnom konaní proti Mgr. G. F., sudcovi Okresného súdu K. o odvolaní Mgr. G. F. proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky – disciplinárneho súdu zo 16. mája 2003 sp. zn. 6 Ds 7/02 na neverejnom zasadnutí 19. apríla 2004 rozhodol

t a k t o :

Podľa § 131 ods. 4 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov

z r u š u j e s a

napadnuté rozhodnutie disciplinárneho súdu prvého stupňa a vec sa mu vracia na nové prejednanie a rozhodnutie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím prvostupňový disciplinárny súd uznal disciplinárne stíhaného sudcu za vinného z disciplinárneho p r e v i n e n i a podľa § 116 ods. 1 zák. č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich v znení neskorších predpisov na tom skutkovom základe, že hoci ako sudca Okresného súdu K bol podľa § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov, povinný vykonávať svoje povinnosti sudcu svedomito a v pridelených veciach konať plynulo a bez zbytočných prietahov, napriek tomu v období rokov 1997 až 2002, s výnimkou doby od 21. januára 2002 do 12. júla 2002, kedy bol dlhodobo práceneschopný, v niektorých veciach v agende "Er", ktoré mu boli pridelené, konal a rozhodoval so značnými prietahmi. V čase uskutočnenia previerky plynulosti konania v súdnom oddelení "37 Er", ktorú vykonal podpredseda Okresného súdu K. v období od 24. septembra 2001 do 28. septembra 2001, v šiestich veciach pod sp. zn. Er 1646/97, Er 3359/97, Er 819/98, Er 915/98, Er 916/98 a Er 1110/98 nevykonal k času uskutočnenia previerky ešte žiaden úkon, hoci námietky proti exekúcii mu boli na rozhodnutie v týchto veciach doručené pred viac ako tromi rokmi. V ďalších 27 veciach sp. zn. Er 1667/97, Er 1828/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 1947/97, Er 1955/97, Er 1103/97, Er 1515/97, Er 2035/97, Er 2284/97, Er 2564/97, Er 2858/97, Er 3297/97, Er 3601/97,

Er 248/98, Er 758/98, Er 759/98, Er 760/98, Er 761/98, Er 762/98, Er 763/98, Er 764/98, Er 765/98, Er 3264/97, Er 3279/97 a Er 1003/98 vykonal prvý úkon až po troch rokoch od predloženia námietok proti exekúcii na rozhodnutie a v ďalších 22 veciach konal s priet'ahmi, menovite vo veciach pod sp. zn. Er 2754/97 a Er 1043/98 nevykonal žiaden úkon po dobu viac ako dva roky a vo veciach Er 2027/97, Er 708/97, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 1633/97, Er 2446/97, Er 147/98, Er 182/98, Er 434/98, Er 768/98, Er 787/98, Er 3304/97, Er 2864/97, Er 3090/97, Er 3083/97, Er 3122/97, Er 800/98, Er 857/98, Er 1486/98 a Er 1487/98 nevykonal žiaden úkon po dobu viac ako tri roky. Napriek tomu, že predseda Okresného súdu K _____ mu na podklade týchto zistení pod sp. zn. Spr 1381/01 dňa 3. decembra 2001 udelil napomenutie podľa § 117 ods. 7 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich, v znení neskorších predpisov, v priet'ahoch pokračoval aj po skončení pracovnej neschopnosti od mesiaca júl 2002 do októbra – novembra 2002. V čase uskutočnenia previerky plynulosti konania v súdnom oddelení "38 Er", ktorú vykonal podpredseda Okresného súdu K _____ v období od 21. októbra 2002 do 31. októbra 2002 v 34 veciach z celkového počtu tých, ktoré boli preverované už v septembri 2001, ešte stále v 21 veciach nerozhodol o námietkach proti exekúcii, menovite vo veciach Er 1633/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 147/98, Er 3359/97, Er 2035/97, Er 1947/97, Er 3304/97, Er 2027/97, Er 182/98, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 915/98, Er 916/98, Er 787/98, Er 857/98, Er 800/98, Er 1486/98, Er 1667/97, Er 1515/97. V štrnástich veciach z tohto počtu pod sp. zn. Er 1633/97, Er 1841/97, Er 1842/97, Er 1843/97, Er 147/98, Er 2035/97, Er 2035/97, Er 3304/97, Er 2027/97, Er 1356/97, Er 1468/97, Er 915/98, Er 916/98, Er 800/98 a Er 1667/97 dokonca nevykonal ani jeden úkon. V rámci uvedenej previerky, ktorá pokračovala i v dňoch 8. novembra 2002 až 18. novembra 2002 preverením ďalších 29 vecí z jeho agendy "Er", bolo pritom zistené, že v nich tiež riadne nekonal. V 8 veciach pod sp. zn. Er 1623/97, Er 3390/97, Er 378/98, Er 1592/98, Er 1641/98, Er 2067/98, Er 2711/98 a Er 2857/98 nevykonal žiaden úkon po dobu viac ako tri roky a v ôsmich veciach pod sp. zn. Er 2092/97, Er 2093/97, Er 2094/97, Er 2095/97, Er 1553/98, Er 1687/98, Er 1847/98 a Er 2335/98 nevykonal žiaden úkon dokonca po dobu viac ako 4 roky. V deviatich veciach pod sp. zn. Er 1623/97, Er 3390/97, Er 318/98, Er 378/98, Er 1592/98, Er 1641/98, Er 2067/98, Er 2711/98 a Er 2857/98 nerozhodol o námietkach proti exekúcii ani po uplynutí doby tri roky, v 12-tich veciach pod sp. zn. Er 326/96, Er 2092/97, Er 2093/97, Er 2094/97, Er 2095/97, Er 2141/97, Er 1553/98, Er 1605/98, Er 1687/98, Er 1847/98, Er 2335/98 a Er 1630/97 vo veci nerozhodol ani po uplynutí doby štyri roky a vo dvoch veciach pod sp. zn. Er 219/96 a Er 529/96 vo veci nerozhodol ani po uplynutí doby päť rokov od predloženia námietok na rozhodnutie súdu.

Prvostupňový disciplinárny súd mu za to uložil podľa § 117 ods. 1 písm. a/, zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov n a p o m e n u t i e.

Proti tomuto rozhodnutiu podal disciplinárne stíhaný sudca v zákonnej lehote odvolanie.

V písomných dôvodoch prostredníctvom obhajcu poukázal na to, že prvostupňové rozhodnutie nezodpovedá zákonu; pretože disciplinárny súd nielenže prekročil svoju právomoc, ale vykonané dôkazy nevyhodnotil náležitým spôsobom, pričom ani právne závery nepovažuje, bezo zvyšku za správne.

Odvolateľ uviedol, že prvostupňový disciplinárny senát si náležite neujasnili vymedzenie skutku v návrhu na disciplinárne konanie v dôsledku čoho, sa zaoberal nielen 34 prípadmi zistenými pri kontrole v októbri 2002 a 29 prípadmi zistenými pri kontrole v novembri 2002, ale aj 23 prípadmi zistenými pri kontrole v septembri 2001. Pritom v odôvodnení rozhodnutia vôbec nevysvetlil, na akom základe postupoval nad rámec vymedzenia skutku uvedeného v návrhu na disciplinárne konanie, preto považuje tieto zistenia za nesprávne, odporujúce zákonu a zároveň nepreskúmateľné.

Podľa odvolateľa postup disciplinárneho prvostupňového senátu má aj ďalšie závažné nedostatky spočívajúce v tom, že vyslovil, že v období rokov 1997 – 2002 disciplinárne stíhaný sudca v uvedených veciach konal a rozhodoval so značnými priet'ahmi, avšak tento záver nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Tieto spisy neboli súdom vôbec prešetrené, preto ani zistenia o tom, či závery kontroly zo septembra 2001 sú alebo nie sú pravdivé neboli ničím verifikované. Takýto postup súdu považuje za porušenie zásad spravodlivého súdneho konania.

Podľa odvolateľa zrejme aj bez prípadného doplnenia dokazovania možno ustáliť, že vo veciach, v ktorých súd zistil jeho vinu nad rámec návrhu, toto nemusí zodpovedať skutočnosti. Vo všetkých týchto veciach totiž kontrola vykonaná v októbri 2002 zistila, že priet'ahy už boli eliminované, lebo v čase kontroly boli už tieto veci ukončené. Iba podrobnou previerkou v každej veci by sa dalo zistiť, či priet'ahy trvali aj v roku 2002 ako to vyplýva z rozhodnutia.

Pokiaľ bol uznaný za vinného v rozsahu podaného návrhu považuje rozhodnutie za nezákonné pre nesprávne skutkové zistenie a tiež pre nesprávne právne posúdenie niektorých otázok.

Predovšetkým namieta skutkové zistenie, ktoré v období rokov 1997 – 2002 robí výnimku iba pre dobu od 21. 1. do 12. 7. 2002, kedy bol dlhodobo práceneschopný, hoci v skutočnosti už od 23. 11. 2001 s bezvýznamnými prestávkami nemohol vykonávať prácu z objektívnych príčin až do 12. júla 2002.

Za nesprávne považuje aj závery týkajúce sa vecí sp. zn. Er 808/98 a Er 1666/97, kde došlo len k formálnym prieťahom, ktoré nedosahujú intenzitu disciplinárneho previnenia.

Podľa odvolateľa celkom neprijateľný je záver disciplinárneho súdu, podľa ktorého musel mať prehľad o starších neskončených veciach a za obdobie od 15. júla 2002 do 21. októbra 2002 mohol tieto veci vybaviť. Sám si evidenciu neskončených vecí nevedol, nepredložila mu to ani štátna správa súdu a neobdržal ani výsledky kontroly zo septembra 2001. Záver súdu, že o výsledkoch previerky musel vedieť, lebo by nebol zistil tie veci, v ktorých rozhodol o námietkach po previerke zo septembra 2001 je nesprávny, pretože na tieto veci prišiel ako na ostatné staršie veci náhodou, lebo z nejakej príčiny vykonal úkon práve v takejto veci. Za situácie, kedy chronologický prehľad nemal, to ani inak nemohlo byť.

Nestotožnil sa so záverom disciplinárneho súdu, že z vlastnej iniciatívy si nezisťoval výsledky previerky a tiež osvojenie si názoru svedka JUDr. D , podľa ktorého vôbec nebolo povinnosťou súdu mu výsledky previerky oznámiť.

Pokiaľ by mal viesť svoju evidenciu o pohybe agendy išlo by o prácu časovo náročnú čo by sa odrazilo na rozhodovacej činnosti. Ide o činnosť, ktorú mu má zabezpečiť vedenie súdu, ktorú si inak riadne plní voči sudcom pôsobiacim na iných úsekoch rozhodovacej činnosti.

Odvolateľ z toho vyvodil záver, že nemôže byť disciplinárne stíhaný za to, že niekto iný si neplní povinnosti a za to, že on (disciplinárne stíhaný sudca) nie je ochotný prevziať túto povinnosť na seba. Preto považuje odvolanie za dôvodné.

Navrhovateľ – predseda Okresného súdu K vo vyjadrení k odvolaniu poukázal na to, že v prílohe správy o vykonaní previerky v októbri a novembri 2002 sp. zn. Spr 1348/02 je zoznam spisov, v ktorých boli zistené prieťahy pri vybavovaní konkrétnych vecí.

Zo spisov, v ktorých bola vykonaná previerka v októbri 2002 išlo o 18 vecí, v ktorých disciplinárne stíhaný sudca od vykonania previerky v septembri 2001 nevykonal žiaden úkon smerujúci k rozhodnutiu vo veci napriek tomu, že

mu bolo za zistené prietahy uložené písomné napomenutie a v ďalších 5 veciach vykonal iba nemeritórne úkony. Vo veciach, ktoré boli predmetom previerky v mesiaci november 2002 v 16 prípadoch nebol vykonaný žiaden úkon smerujúci k rozhodnutiu o námietkach a v ďalších veciach nebol vykonaný žiaden úkon za dobu viac ako 2 roky.

Navrhovateľ uznal námietku Mgr. F. , že predmetom disciplinárneho konania nemali byť prietahy v konaní vo veciach, ktoré boli predmetom previerky v mesiaci september 2001, ale následne už neboli predmetom previerky v mesiaci október 2002. Ide o veci sp. zn. Er 1828/97, Er 1103/97, Er 2284/97, Er 2564/97, Er 2754/97, Er 1646/97, Er 768/98, Er 3297/97, Er 3601/97, Er 248/98, Er 758/98, Er 759/98, Er 760/98, Er 761/98, Er 762/98, Er 763/98, Er 764/98, Er 765/98, Er 2864/97, Er 3264/97, Er 3279/97 a Er 1043/98.

Nestotožnil sa však s námietkou vo veci Er 800/98, že nerozhodnutie o trovách exekúcie nedosahuje v porovnaní s meritom veci intenzity disciplinárneho previnenia, pretože takéto úvahy by mohli viesť k narušeniu ústavnej zásady rovnosti účastníkov v súdnom konaní. Uznal preto, že vo veci Er 1667/97 došlo k prerušeniu konania v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok povinného.

Navrhol, aby odvolací súd sám o veci rozhodol, uznal disciplinárne stíhaného sudcu za vinného zo spáchania disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 Zákona o sudcoch a príseďiacich a uložil mu disciplinárne previnenie podľa § 117 ods. 1 tohto zákona.

Na podklade podaného odvolania Najvyšší súd – disciplinárny odvolací súd preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozhodnutia i konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie je sčasti dôvodné.

Odvolací disciplinárny senát na podklade výsledkov dokazovania vykonaného na disciplinárnom súde prvého stupňa nemá pochybnosti o tom, že disciplinárne stíhaný sudca Mgr. G. F. ako sudca Okresného súdu K postupoval v rozpore s ustanovením § 30 ods. 4 Zákona o sudcoch a príseďiacich v znení neskorších predpisov, keď v období rokov 1997 až 2002 vo veciach agendy "Er", ktoré mu boli pridelené na vybavenie dlhodobo nekonal, resp. konal a rozhodoval so značnými prietahmi.

Z ustanovenia § 30 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich vyplýva, že sudca je povinný vykonávať svoje povinnosti sudcu svedomito a v pridelených veciach konať plynulo a bez zbytočných prietahov.

Správnosť a zákonnosť týchto skutkových zistení sa však týka len vecí, ktoré boli predmetom previerky v mesiaci október 2002 a v mesiaci november 2002. Nie však vecí zistených pri previerke v septembri 2001.

Odvolačný disciplinárny súd si v celom rozsahu v tomto smere osvojuje odvolacie námietky disciplinárne stíhaného sudcu i vyjadrenie navrhovateľa, že prvostupňový súd v rozpore s dispozičným právom navrhovateľa uznal disciplinárne stíhaného sudcu za vinného i za porušenie povinnosti sudcu za priet'ahy zistené pri previerke spisov v septembri 2001. Tieto zistenia neboli predmetom návrhu na disciplinárne konanie, preto prvostupňový súd nebol oprávnený zisťovať, či i v týchto veciach nepostupoval disciplinárne stíhaný sudca v rozpore s § 30 ods. 4 uvedeného Zákona o sudcoch a prísediach.

Navyše za porušenie povinnosti v konaní a rozhodovaní v týchto veciach bol už Mgr. F ako sudca postihnutý uložením písomného napomenutia.

Prvostupňový disciplinárny súd dôsledne nezisťoval ani obdobie, počas ktorého sa mal disciplinárne stíhaný sudca dopustiť disciplinárneho previnenia pokiaľ ustálil, že sa tak stalo s výnimkou doby od 21. januára 2002 do 12. júla 2002, kedy bol Mgr. G dlhodobo práceneschopný.

Preveriť treba jeho tvrdenie v tom smere, že sudcovské povinnosti si nemohol objektívne plniť s bezvýznamnými prestávkami od 23. novembra 2001. Treba zistiť, o aké objektívne prekážky išlo a či tieto mohli mať vplyv na riadne plnenie sudcovských povinností z jeho strany.

K ďalším odvolacím námietkam disciplinárne stíhaného sudcu považuje odvolací súd disciplinárny za potrebné uviesť nasledovné.

Námietky, že vo veciach Er 1667/97 a Er 800/97 došlo len k formálnemu neplneniu povinnosti zo strany sudcu bez materiálneho dosahu na meritum vecí a nepriaznivého dopadu na účastníkov konania by boli právne relevantné len vtedy, keby išlo o posudzovanie len týchto vecí. V takomto prípade by konanie disciplinárne stíhaného sudcu nedosahovalo intenzitu disciplinárneho previnenia v zmysle Zákona o sudcoch a prísediach.

Nesporné je však, že aj v týchto veciach došlo k priet'ahom pri ich vybavovaní, ktorá skutočnosť vo vzájomnej súvislosti s priet'ahmi v iných zistených veciach v inkriminovanom období odôvodňuje záver, že aj tieto veci sú čiastkovým aktom skutku, pre ktorý je sudca okresného súdu dôvodne disciplinárne stíhaný.

Za naprosto neprijateľné považuje odvolací disciplinárny senát odvolacie námietky sudcu spočívajúce v tom, že nebol povinný si viesť evidenciu o veciach, ktoré mu boli pridelené na vybavenie do senátu.

Ak má sudca vykonávať svoje povinnosti svedomito a v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prieťahov tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 30 ods. 4 (veta prvá) Zákona o sudcoch a prísediacich musí mať prehľad o stave a počte vecí v senáte i plynulosti ich vybavovania. Jedným zo spôsobov ako to dosiahnuť je i vedenie vlastnej evidencie o pohybe agendy, ktorá mu napadne na vybavenie do senátu.

Postoj sudcu Mgr. G F v tom smere, keď pri vybavovaní vecí i starších postupoval na podklade „náhody“ je v diametrálnom rozpore s už citovaným ustanovením Zákona o sudcoch a prísediacich a prieči sa právu účastníka konania na spravodlivý proces uskutočnený v primeranej lehote (článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd – zákon č. 209/1992 Zb.).

Napokon pri takomto postupe sudca nemôže splniť ani ďalšiu povinnosť vyplývajúcu z už citovaného § 30 ods. 4 veta druhá zákona o sudcoch a prísediacich spočívajúcu v tom, že sudca je povinný vždy upozorniť predsedu súdu na neprímeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prieťahov.

Za tohto stavu odvolací disciplinárny senát považujúc odvolanie disciplinárne stíhaného sudcu za sčasti dôvodné, zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil prvostupňovému disciplinárnemu súdu na nové prejednanie a rozhodnutie s tým, aby po doplnení dokazovania v naznačenom smere rozhodol o návrhu na disciplinárne konanie v súlade so zákonom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ďalší opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 19. apríla 2004

JUDr. Emil Bďžoch, v. r.
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

